

Recensie boek: Overal en ergens

Verwerken is niet loslaten maar anders leren vasthouden

Al eventjes heb ik het prentenboek 'Overal en ergens' in mijn bezit. Een verhaal waar je stil wordt. Een verhaal dat verbindingen legt met je verleden en op die manier de toekomst zin geeft. Het raakt je leven aan in verschillende dimensies. Aan de hand van een aantal elementen wil ik de kracht van dit boek weergeven. Het boek benadrukt de uitspraak van Manu Keirse: 'Verwerken is niet loslaten maar anders leren vasthouden.'

Verbondenheid

Yolanda verliest haar moeder en gaat naar haar op zoek. Door haar zoektocht voelt ze de verbondenheid met haar omgeving. Immers zij zijn op hun manier ook op zoek naar de moeder van Yolanda.

Symbolen

Symbolen zijn dingen uit de alledaagse wereld die voor een persoon kunnen verwijzen naar een diepere werkelijkheid; het kan een intuïtieve waarneming activeren die heel de persoon raakt. Op zoek naar haar moeder komt Yolanda verschillende symbolen tegen die haar raken.

Eigen zoektocht

Yolanda gaat een eigen weg en een eigen zoektocht. In verbinding met de dierbaren om haar heen vindt ze uiteindelijk haar moeder. Ze vindt haar moeder in herinneringen, in anderen, in dingen, in emotie. Haar zoektocht heeft haar de mogelijkheid om stukje bij beetje het verlies van haar moeder te integreren in haar leven. Op deze manier kan ze verbinding maken met de toekomst.

Over erkennen en leren

Dit boek kan kinderen troost geven en erkent hen in hun verlies. Niet alleen de tekst is steunend en kan bijdragen aan de competenties van kinderen om hun verlies, hun gouden traan, te integreren in hun levensverhaal, ook de illustraties zijn troostrijk en warm. Verbondenheid, symbolen, de eigen manier van omgaan met verlies; ze geven diegene die het waardevolle initiatief neemt om dit boek voor te lezen aan een kind een bron aan rijk materiaal: om te bekijken, om bij stil te staan, om te koesteren en om te lezen en nog een keer en nog een keer. Omdat het zo ook werkt met omgaan met verlies. De gouden traan van Yolanda mag er zijn. De gouden tranen van alle kinderen verdienen erkenning. Een boek om erkenning te ervaren en om te leren over verlies.